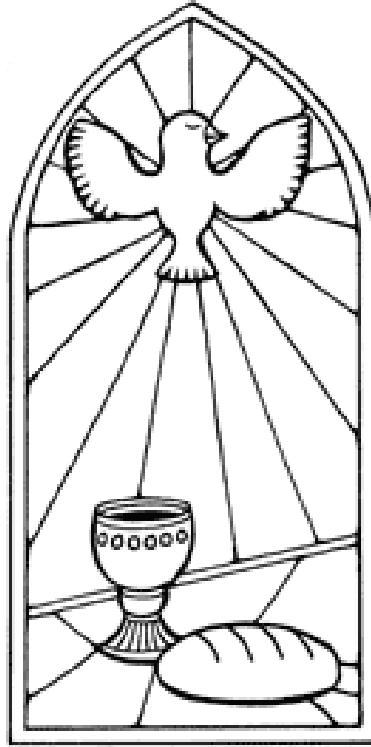

Vorbereiding Heilig Avondmaal

Vieren (deel 1)

Ter Inleiding

Voor u ligt een boekje dat gebruikt kan worden in de week voorafgaande aan de avondmaalsviering. De kerkenraad was van mening dat een hulp bij de voorbereiding van de viering goed zou zijn. Zodoende kunnen we bewuster het avondmaal vieren. Met meer vreugde om wat de Heer voor ons gedaan heeft. Met meer inzicht om dat waar het in het avondmaal om gaat.

De opdracht voor de commissie was om vier boekjes te maken aan de hand van de vier thema's: Vieren, Delen, Ontmoeten en Liefhebben.

De onderstaande commissieleden zijn aan de slag gegaan en hebben het eerste boekje rond het thema Vieren samengesteld. De opzet was daarbij om voor alle leeftijden iets te bedenken. Dat was niet eenvoudig, maar we hebben ons best gedaan en we horen graag van u wat er nog verbeterd kan worden. Dit boekje geeft voor elke dag van de week voorafgaande aan het avondmaal een stukje als overweging, meditatie of uitleg. Ook voor de kinderen valt er iets te leren en te doen.

De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat we veel overgenomen hebben van andere, bestaande boekjes. Met dankbaarheid. Waarom zou een goede tekst ook niet in een andere gemeente gebruikt mogen worden?

Wij hopen op goede vieringen.

De commissieleden,

Ria de Groot, Sam Janse, Ritha Mulder

MAANDAG

Pesach vieren (1)

Vandaag en morgen denken we na over het feest waar het allemaal mee begon: Pesach. Het feest dat de Israëlieten moesten vieren ter herinnering aan de uittocht uit Egypte. Zo staat het in Exodus 12:14:

“Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren”
Nog steeds vieren de Joden dit feest. En op onze manier vieren wij het in de kerk ook.

Voor wie er meer over wil lezen: Exodus 12:3-14

Voor de jongere kinderen:

Vraag aan je vader of moeder of zij het verhaal van de uittocht uit Egypte voor willen lezen en kijk in de bijlage voor de opdracht.

Voor de oudere kinderen:

Vragen en opdrachten:

- Wist je dat Pesach ook *passover* betekent, een Engels woord voor “voorbijgaan”? Want de engel van de Heer ging aan hun deur voorbij.
- Wist je dat de Joden het bloed aan de binnenkant van de deurpost streken: God kijkt naar je binnenkant en niet naar de buitenkant
- Kun jij de Woordzoeker invullen? (Zie bijlage.)

Een nadere uitleg

Gedenkdagen. Dagen waarop we terugdenken aan een bijzondere gebeurtenis. Aan de dag waarop we geboren zijn: onze verjaardag. De dag waarop Nederland bevrijd is: Bevrijdingsdag. De dag waarop we denken aan iemand die gestorven is: een sterfdag

Bij de Israëlieten ging gedenken bijna altijd gepaard met uiterlijke herinneringstekens. Welke tekens kreeg Israël hier om de herinnering aan de uittocht levend te houden?

We krijgen hier een beeld van het bijzondere karakter van Pesach.

De Joden vierden het op de veertiende Nissan, in onze jaartelling is dit maart of april. De eerste keer was aan de vooravond van de uittocht uit Egypte. God zegt: het moet een gedenkdag worden. Een dag waarop je terugdenkt aan de verlossing en bevrijding uit de slavernij. Een dag waarop je belijdt dat Ik ook in heden en toekomst zal verlossen. Het is belangrijk om cruciale momenten in het leven te gedenken. Niet tussen neus en lippen door, maar op speciale gedenkdagen. Je noemt Gods naam, Hij wordt niet vergeten! Ik ben de Heer uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij heeft bevrijd. Jezus, vierde ook Pesach en juist de laatste keer dat Hij dit in zijn leven vierde, stelde Hij het Avondmaal in. Dat moet wel wat te betekenen hebben.....

Gij hebt mij Heer geroepen aan Uw dis
 Het heilig feest van Uw gedachtenis
 Schenk mij Uw Geest opdat ik U ontmoet
 In 't teken van Uw lichaam en Uw bloed

(Gezang 358:2 Liedboek)

DINSDAG

Pesach vieren (2)

Vandaag gaan we nog een keer in op de betekenis van het Pesach-feest voor Israël en voor ons.

De laatste maaltijd die Jezus met zijn discipelen hield, was het Joodse Pesachmaaltijd, dat was en is de grootste feestmaaltijd voor de Joden.

Er wordt aan tafel gebeden en er wordt een heel belangrijk verhaal verteld, de uittocht uit Egypte. Dat moet zo verteld worden alsof de verteller er zelf bij geweest was. Kinderen hebben een grote rol op deze avond, want het jongste kind moet de vragen stellen, dan denken ze terug aan de tijd dat de Israëlieten slaven waren in Egypte. De familie verzameld zich rond de tafel. De seder staat op het punt te beginnen. Op iedere plaats ligt een boekje, de haggada, en staat een drinkbeker. Het jongste kind opent de seder, de maaltijd, met vier vragen. De eerste vraag is: *Ma nishtana halaila hazeh mikol haleilot?* Dat betekent: Waarom is deze avond zo heel anders dan alle andere avonden?

En vraagt verder Waarom eten we op alle andere avonden alle soorten brood en op deze avond alleen matzes? Als alle vragen zijn gesteld leest het hoofd van het gezin, meestal de vader, de antwoorden voor uit de haggada, de liturgie, zou je kunnen zeggen. Omdat wij slaven waren en wij nu vrije mensen zijn. Het vertellen van het verhaal is begonnen.

Tijdens de seder drinkt iedereen vier bekertjes wijn of druivensap. Iedereen eet de bittere kruiden, ter herinnering aan de bitterheid van de slavernij. De speciale appel-notenpasta, die charoset heet, worden gegeten als herinnering aan de stenen die gebruikt

werden bij de bouw van de steden die de Israëlieten moesten bouwen. De groenten worden in zout water gedoopt. Het zoute water herinnert aan de tranen van de Hebreeuwse slaven. Veel van deze spijsen liggen samen op een bord. Naast het bord ligt een gebraden beentje, dit herinnert aan het lam dat in Egypte werd geslacht. Op de tafel liggen ook matzes, het ongedesemde brood, gebakken door de Israëlieten toen zij haastig wegtrokken uit Egypte.

Tijdens het voorlezen van de haggada worden veel liederen gezongen en interessante verhalen verteld .

Een speciale beker staat ingeschonken voor de profeet Elias die, zo denken ze, op deze avond elk Joods huis kan komen bezoeken, ook staat er een lege stoel voor hem klaar. Als de seder ten einde loopt, eten de mensen het laatste stuk van de matzes, afikoman geheten, en bedanken God voor de hele bijzondere gave van de vrijheid.

Voor de jongere en oudere kinderen:
Kijk in de bijlage.

WOENSDAG

De bruiloft te Kana

Op deze dag staan we stil bij het verhaal van de bruiloft in Kana. Jezus verandert hier water in wijn. (Johannes 2: 1-12 uit Groot Nieuws)

Twee dagen later was er in Kana, een stad in Galilea, een bruiloft. Jezus' moeder was er, en ook Jezus zelf en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn bijna op was, zei zijn moeder tegen hem: ze hebben geen wijn meer. Vrouw is dat uw zaak of mijn zaak? Antwoorde Hij haar. Mijn uur is nog niet gekomen. Zijn moeder zei tegen de bedienden: doe maar wat Hij zegt. De Joden hebben een bepaald reinigingsritueel en voor dat doel stonden er zes waterkruiken, elk met een inhoud van 80 tot 120 liter. Vul de kruiken met water, beval Jezus de bedienden. Zij vulden ze tot de rand toe. Toen zei Hij: schep er wat uit en breng dat naar de ceremoniemeester. Dat deden ze en proefde van het water dat wijn geworden was. De bedienden die het water geschept hadden, wisten waar de wijn vandaan kwam. Maar de ceremoniemeester wist dat niet: hij liet dan ook de bruidegom roepen en zei tegen hem: iedereen schenkt eerst de beste wijn, en wanneer de gasten vrolijk zijn, de minder goede. Maar u hebt de beste wijn voor het laatst bewaard! Deze daad te Kana in Galilea was het eerste van de machtige werken waarmee Jezus zijn glorie openbaarde, en zijn leerlingen geloofden in Hem. Daarna ging Hij samen met Zijn moeder, Zijn broers en Zijn leerlingen naar Kafarnaüm, waar ze enkele dagen bleven.

Een lied

Wij mogen met Jezus gezeten zijn
Te Kana tussen de gasten.
Een ander schenkt eerst de goede wijn
En drinkt de mindere op het eind.
Hier komt het beste het laatste

Wij zijn op het bruiloftsfeest genood
Met Jezus en Maria
Hij draagt ons over de watervloed
En laaft ons hart met zijn hartebleed
Te Kana in Galilea.

Gezang 74: 4, 5 Liedboek

Voor jongere kinderen:

- Weet jij wat er op een bruiloft gebeurt? .
- Ben jij wel eens op een bruiloft geweest?
- Wie waren er in het verhaal allemaal op de bruiloft uitgenodigd?
- Waarom was het zo erg dat de wijn op was?
- Hoe heeft Jezus de mensen geholpen?
- In de bijlage staat nog een kleurplaat.

Voor oudere kinderen:
Zie "huzzelpuzzel" in de bijlage.

DONDERDAG

De verloren zoon

Op deze dag luisteren we naar het verhaal van de verloren zoon. Jezus wil zeggen: wat je ook van je leven gemaakt hebt, je kunt altijd terug.

Uit Lucas 15:11-32

Verloren en gevonden.

Er was eens een boer die twee zoons had. De jongste zoon had geen zin meer om nog langer boer te zijn. Hij wou de wijde wereld in. Daarom zei hij heel grof: "Pa, wanneer ga je dood, dan kan ik m'n erfenis krijgen. Nou ben ik nog jong en kan ik er nog van genieten."

Tranen van ellende en verdriet schoten de vader in de ogen, maar hij liet niks merken. Hij gaf zijn kind het geld waar hij om vroeg en zei: "Onthoud, jongen, dat je ouders veel van je houden, de deur staat altijd voor je open".

De jongste zoon ging naar de stad. En een lol dat hij had. Elke dag pretparken, kermis, feesten met zijn schreeuwerige vrienden waar hij alles voor betaalde.

Maar na een tijdje raakte zijn geld natuurlijk op en toen kwam hij in de problemen. Er was werkeloosheid, dus kon hij ook niet gemakkelijk werk krijgen om wat geld erbij te verdienen. De schuldeisers stonden op de stoep en dreigden met geweld. O, hij was ten einde raad. Kaalgeplukt, hongerig en in elkaar geslagen kwam de jongste zoon eindelijk bij een boer terecht waar hij op de varkens mocht passen. Mensenkinderen wat stonken die beesten, het was gewoon niet vol te houden. Je ging helemaal over je nek En dan maar honger lijden en als een zwerver buiten slapen.

Waar ben ik toch mee bezig dacht de jongen. Bij m'n vader was

het beter. Laat ik terug gaan.

En wat denk je? De vader had gewoon elke dag staan uitkijken of zijn kind weer terug kwam. Hij rende hem met open armen tegemoet toen hij hem weer zag. Al stonk hij als de hel en was hij te vies om aan te pakken, toch kuste de vader zijn zoon. Hij liet meteen een feestje voor hem bouwen. Nadat hij zich gewassen had en schone kleren had aangetrokken zag de jongste zoon er al weer heel anders uit.

Toen de brave oudste zoon bezwaar maakte tegen die verwennerij, zei de vader heel kalm: “Man wees blij, ons kind was dood, maar nou leeft hij weer”. “Zo blij,” zei Jezus tenslotte, “is God als jullie weer naar Hem gaan vragen. En niet alleen God, nee de hele hemel juicht als een zondaar zich bekeert”.

Voor de jongere en oudere kinderen:
Kijk in de bijlage.

© www.gelovealstok.nl

Over de Vader

En dan zo'n vader, die er ook verloren bijstaat,
want ook hij is iets kwijt.....

Hij was jou kwijt....

En dan zo'n onthaal, zo'n feestmaal.....

Gezien worden, omhelsd, thuisgekomen,
iemand die naar jou op de uitkijk staat.

Het is misschien wel een van de diepste behoeften van een mens:

echt welkom zijn.

En dat dat niet alleen met woorden wordt gezegd
'natuurlijk ben je welkom, dat weet je toch'
maar dat je dat ervaart tot in het diepst van je ziel.....

Soms, heel even, licht het op een mensenleven..

Thuis zijn....bij een ander...

in het leven....bij God.

Schoon, gedekt
het begin van bevrijding
het laken,
de tafel breekt aan
klaar om te gaan
in het breken van het brood
eten met elkaar
dient zich – onafwendbaar
toekomst aan.

VRIJDAG

Het laatste avondmaal

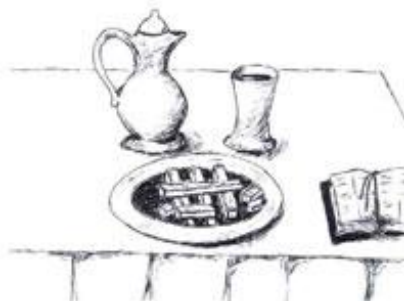
Op deze dag denken we aan het laatste avondmaal dat Jezus vierde met zijn discipelen. Dit verhaal kunnen we lezen uit Lucas 22:1-20. Of uit de kinderbijbel: Jezus' laatste avondmaal.

N.B. Meteen aan het begin van zijn verhaal zegt Lucas dat de laatste maaltijd die Jezus met de discipelen vierde op het Pesachfeest plaatsvond, het feest waarop Israël de uittocht uit Egypte vierde en viert.

Voor de jongere en oudere kinderen:
Zie bijlage.

Gebed:

Lieve God,
Wat fijn dat U ons nooit kwijt raakt.
U weet ons altijd weer te vinden,
U bent er altijd voor ons.
Dank U wel God, dat U voor ons
zorgt.
Amen.

Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,
het heilig feest van uw gedachtenis;
schenk mij uw Geest, opdat ik U ontmoet
in 't teken van uw lichaam en uw bloed.

Liedboek Gez. 358 : 2

ZATERDAG

Morgen gebeurt het

Morgen gaat het gebeuren, in de kerk en vieren we het AVONDMAAL! Deze week hebben we allerlei verhalen gehoord die daar mee te maken hebben.

Maar wat vieren we nu eigenlijk? Bij het Avondmaal denken we terug aan het laatste avondmaal, dat Jezus met zijn vrienden vierde, voordat Hij gestorven en opgestaan is. Jezus wist wat er met Hem ging gebeuren. Daarom nam Hij het brood en brak dit en zei: "Dit is mijn lichaam dat Ik voor jullie geef." Want Hij wist hoe Hij zou sterven.

Toen nam Hij een beker wijn en zei: "Als jullie van de wijn drinken, denk dan aan Mij. Deze wijn lijkt op het bloed van mijn leven. Ik zal mijn leven geven. De liefdeloze daden van mensen zal ik wegdragen, zodat je voor altijd in de vriendschap en liefde van God de Vader kunt zijn. Je mag weten dat het vreedrijk komt." Wijn is rood en heeft de kleur van bloed, daarom zei Jezus dat het zijn bloed was.

Dit vieren we nu in de kerk. Zondag zal de dominee een stukje brood pakken en het breken en aan de mensen uitdelen. Je mag van je handen dan een kommetje maken, zodat hij het erin kan leggen. En als de dominee dit brood dan in je handen legt zal hij zeggen: "De vrede van Christus". Je hoeft niks te zeggen, maar je mag ook: "Amen" of "Vrede, ook voor u" terug zeggen. Het stukje brood mag je daarna opeten.

Daarna krijg je van een diaken of ouderling een beker met druivensap. Volwassenen krijgen wijn, maar wijn is niet goed voor kinderen, dus krijg je druivensap. Wijn wordt ook van

druivensap gemaakt. De diaken of ouderling zegt dan: De beker van de dankbaarheid. ??? Daarna mag je een slokje druivensap nemen en de beker weer terug geven.

Door het Avondmaal met elkaar te vieren, denken we er elke keer weer aan dat Jezus voor ons gestorven en opgestaan is. Daardoor mogen we eenvoudig sorry tegen God zeggen als we iets verkeerd doen en kunnen we weer dicht bij God zijn. Jezus vierde deze maaltijd samen met zijn leerlingen. Wij vieren daarom in de kerk het Avondmaal samen met elkaar en delen daarom het brood en de wijn. Dan weten we dat Hij dicht bij ons is.

Tenslotte denken we ook aan de belofte, die Jezus heeft gegeven, dat Hij terug zal komen. Dan zal alles helemaal goed zijn! Een woord uit de Bijbel dat we dan in de kerk zeggen is: Maranatha. Dat betekent: Kom Heer!

We hopen dat je het zondag fijn vindt om in de kerk de Maaltijd van de Heer te vieren.

Voor de jongere en oudere kinderen:
Zie "Goed of fout?" in de bijlage.

Gezang 33: 1 ,2 en 3 Liedboek

O alle gij dorstigen, komt tot de stromen
en gij die geen geld hebt, treedt nader en eet
Ja, zonder uw geld en uw goed moogt gij komen,
Om niet staat de tafel des Heren gereed
met wijn en met melk uit Gods eigen domeinen
voor al zijn genodigden, groten en kleinen.

Waarom toch uw geld en uw moeite te geven
voor wat niet verzadigt, het hart niet verblijdt?
Komt allen tot Mij en uw ziel zal herleven
van spijs en van drank die voor eeuwig gedijt.
Hier weet gij met harten, met handen en monden
dat God met zijn volk zich voorgoed heeft verbonden.

O zoekt toch de Here, hier wordt Hij gevonden.
Aanbidt Hem en prijst Hem, hier is Hij nabij.
Nu is het de goede gezegende stonde.
Nu maakt Hij van blaam en van smetten u vrij.
De vallende mensen die nu zich bekeren
zijn heiligen Gods aan de tafel des Heren.

ZONDAG

De Emmaüsgangers

Wie is die vreemdeling?

Er lopen twee mannen op straat. Het zijn Kleopas en zijn vriend. Ze zijn op weg naar Emmaüs. Ze komen uit Jeruzalem. Ze hebben het Paasfeest gevierd. Met platte broden en lamsvlees. Met bittere kruiden en wijn, want het was feest. God heeft vroeger hun volk bevrijd uit Egypte en dat vieren ze.

Toch zijn de mannen niet blij, want er is meer gebeurd in Jeruzalem. Hun allerbeste vriend, Jezus, is gestorven. Waarom moest dat gebeuren? Ze lopen met gebogen hoofd.

Ineens loopt er een vreemde man naast hen. Hij vraagt: “Wat is er aan de hand, waarom zien jullie er zo somber uit en praten jullie zo druk?”

Kleopas kijkt verschrikt op. “Weet u dan niet wat er in Jeruzalem is gebeurd?” “Wat dan?” vraagt de vreemdeling. “Ze hebben Jezus gedood. Hij was onze beste vriend, een profeet van God. Wij hebben altijd gedacht dat Hij de Romeinen zou verjagen en dat Hij dan koning zou worden van Israël. Maar nu is alles voorbij. Jezus is dood en onze hoop dat er vrede zal komen is verdwenen. En vanmorgen raakten we helemaal in de war door een paar vrouwen. Ze waren bij het graf van Jezus geweest en een engel vertelde hun, dat Jezus niet dood is, maar leeft!”

“Jullie hebben het nog niet begrepen” zegt de vreemdeling. “Jezus heeft jullie verteld over het Koninkrijk van God. Dat Koninkrijk is er niet alleen voor Israël, maar voor alle mensen. En stond het niet in de Bijbel dat Hijzelf zou moeten lijden en sterven?”

Al pratend zijn ze bij het stadje Emmaüs aangekomen. Het is al avond. De manen vragen of de vreemdeling mee wil eten. Als de tafel gedekt is, neemt de vreemdeling het brood. Hij dankt God ervoor, breekt het en deelt het uit. En ineens gaan hun ogen open. Ze zien wie die vreemde man is. Ze zien het aan zijn handen. Ze herkennen Hem. Maar dan is Hij weg.

Wie het verhaal in de Bijbel wil opzoeken, moet Lucas 24:13-35 lezen.

Vragen voor de jongere kinderen:

- Waarom zijn de twee mannen zo verdrietig?
- Weet jij wie die man was die bij hen komt lopen?
- Hoe worden ze weer blij?

Vragen voor de oudere kinderen:

- Hoe zou het komen dat Kleopas en zijn vriend Jezus niet herkenden?
- Toen de vrienden bij het eten naar Jezus' handen keken, herkenden ze Hem. Hoe zou dat komen?
- Weet je wat de vrienden deden nadat Jezus weer was weggegaan. Je kunt het misschien wel raden: wat had jij gedaan als je Kleopas was? Je kunt het opzoeken in Lukas 24:33:35.

Wie zegt ons dat de dood heeft afgedaan
Wie zegt ons dat de dood heeft afgedaan,
dat wij niet eens voorgoed ten grave gaan,
dat onze Heer waarlijk is opgestaan?
Halleluja, Halleluja!

Kleopas juicht: Een vreemde bracht ons thuis,
Hij heeft ons oog geopend voor het kruis,
Hij brak het brood, de Heer was in ons huis!
Halleluja, Halleluja!

Zoals God zelf zijn Zoon gezonden heeft,
zo zendt de Heer getuigen en Hij geeft
ons ook bevel – Zegt allen: Jezus leeft!
Halleluja, Halleluja!

Uit: A.F. Troost, *Zingende Gezegend* 170

